

"Sest Jumal oli Kristuses ja lepitas maailma iseenesega ega arvanud neile nende üleastumisi süüks ja on pannud meie sisse lepitussõna." (2 Ko 5:19)

3. Takistused tunnistamise ees

1) Muretsemine selle üle, mida inimesed meist arvavad ja hirm selle ees, kuidas nad reageerivad. Evangeeliumi jagamine ei sõltu meist ja meie osavusest, vaid Jumala väest ja Püha Vaimu juhtimisest.

Loe (Mk 13:11b)

"ärge muretsege enneaegu, mida..."

.....

.....

2) Eelarvamused, selle ees et mõni grupp on liiga raske või pole huvitatud Jumalast. Meie ei näe kaasinimeste südamesse, aga Jumal näeb. Paljudel kellel me ei arva olevat huvi Jumala vastu, on siiras igatsus ja tühjus elus.

"Mina, Jehoova, uurin südant, katsun neerud läbi, et anda igaühele tema tee kohaselt.." (Jr 17:10)

3) Prioriteedid. Kui me hindame evangeeliumi madalalt, siis me ei investeerime aega selleks, et palvetada ja kuulutada. Missugusel kohal on Jumala tahe ja kutse meie elus?

"Ent otsige esiti Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi!" (Mt 6:33)

4. Kuidas Rõõmusõnumit jagada

1. Palveta inimeste eest, kellele sul on plaanis Jumalast rääkida ja selle eest et nad Jumala sõna vastu võtaksid.

2. Ole valmis jagama lootusest mis meil on. Evangeliseerimine ei ole raske ega koormav Püha Vaimu abiga.

3. Tee head ja aita inimesi. Sellel on sageli mõju suurem kui sõnadel.

4. Jumal ei ole andnud inglitele ülesandeks evangeliseerida, vaid ta on valinud meid selleks. Ta kasutabki sind ja mind selleks, et inimesi julgustada ja juhatada neid Jumala juurde.

"Kui armsad on mägede peal sõnumitooja sammud, kes kuulutab rahu, kes toob häid sõnumeid, kes kuulutab päästet,..!" (Js 52:7)

Meie südames peaks olema mõte: "Kui mina tema eest ei palveta ja talle ei räägi, siis keegi ei tee seda ja ta ei saagi Jumalast kuulda."

Piiblisalmid meeldetuletuseks:

"Ja Jeesus ütles neile: "Tulge minu järele ja ma teen teist inimesepüüdjad!" (Mk 1:17)

"Sest ma ei häbene evangeeliumi, see on ju Jumala vägi päästeks igaühele kes usub, juudile esmalt ja siis kreeklasele." (Ro 1:16)

Issanda ingel rääkis aga Filippusele: "Tõuse ja mine lõuna poole seda teed, mis läheb Jeruusalemmast alla Gaza poole! See on tühermaa." Ja Filippus tõusis ning läks. Ja vaata, üks Etioopiaeunuhh, etiooplaste kuninganna kandake võimukandja, kes valitses kogu ta varanduse üle, oli tulnud Jeruusalemma Jumalat kummardama ning oli tagasi pöördumas ja istus oma tõllas ning luges prohvet Jesaja raamatut. Ja Vaim ütles Filippusele: "Mine ja ligine sellele tõllale!" Filippus jooksis tõlla juurde ja kuulis teda lugevat prohvet Jesaja raamatut ning küsis: "Kas sa ka aru saad, mida sa loed?" Tema vastas: "Kuidas ma võin aru saada, kui keegi mind ei juhata?" Ja ta palus Filippust astuda üles ja istuda enese kõrvale. Ja kirjakoht, mida ta luges, oli see: "Tema on kui lammas viidud tappa ja otsekui tall on hääletu oma niitja ees, nõnda ei ava ka tema oma suud. Tema alandamisega on tema õigus ära võetud. Kes jõuab tema suguvõsast jutustada? Sest ta elu võetakse ära maa pealt." Ja eunuhh hakkas rääkima ning ütles Filippusele: "Ma palun sind, kelle kohta prohvet seda ütleb? Kas enese või kellegi teise kohta?" Aga Filippus avas oma suu ja sellest kirjakohest lähtudes kuulutas talle evangeeliumi Jeesusest. Aga kui nad teed mööda edasi läksid, jõudsid nad ühe vee äärde. Ja eunuhh lausus: "Ennäe, vesi! Mis takistab, et mind ei võiks ristida?" [Aga Filippus ütles: "Kui sa usud kogu südamest, siis on see võimalik." Ta vastas ja ütles: "Ma usun, et Jeesus Kristus on Jumala Poeg!"] Ja ta käskis tõlla peatada ja nad mõlemad, Filippus ja eunuhh, astusid vette, ja Filippus ristis tema. Aga kui nad veest välja tulid, haaras Issanda Vaim Filippuse, ja eunuhh ei näinud teda enam. Kuid ta läks oma teed edasi rõõmuga. (Ap 8:26-39)